

Eva Andreas
Östanåskyrkan 190421
Påskdagen "Jesus lever"

Det var något extraordinärt som hände på påskdagsmorgonen, något som egentligen vände världshistorien. Ondskans makt krossades, Guds uppståndelsekraft som uppväckte Jesus var verksam och gavs sedan vidare till oss, och budskapet om detta var en mycket viktig del i apostlarnas predikan.

Jag skulle vilja ge några ord som börjar på F, som en hjälp att tänka kring allt som hände. Grundordet är **Frälsningen** – räddningen, den personliga närheten och kontakten med det gudomliga, genom att vi säger ja, jag tror, jag vill ha Jesus som Herre i mitt liv!

Om man ser på vad som hände innan påsken fanns det en **Förväntan**, Jesus gjorde så mycket, det var så många som fick hjälp, och man bara undrade vad ska ske härnäst? Lärjungarna skickades iväg för att berätta om Jesus, och förbereda människorna på att han skulle komma, och de fick vara med om mycket men Jesus sa till dem: ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka, och ingenting skall skada er. 20Men gläd er inte över att andarna lyder er, utan gläd er över att era namn är upptecknade i himlen." (Luk 10:20)

Allt de fick vara med om ledde till en **Förståelse**. När de en gång satt och samtalande i Caesarea Filippi frågade Jesus dem vem de ansåg att han var, och Petrus kunde som talesman för hela lärjungaskaran bekänna: du är Messias, den levande Gudens son. Och där fick också Petrus ett uppdrag: Du är klippan på vilken jag ska bygga min församling. (Matt 16:16,18)

Vilka framtidsutsikter, vilka möjligheter – nu fanns det ingenting som inte skulle kunna fungera. Men allt byttes i **Förvirring**, när Judas, en av lärjungarna förrådde Jesus, som greps som en brottsling. (Matt 26:47-50) Han fördes mellan judarnas och romarnas ledare, han fick en törnekrona på sitt huvud, han blev slagen och till sist dömd till korsfästelse, det grymmaste av alla straff och fick domen "Jesus från Nasaret, judarnas konung" Hur kunde det gå så snett? Blev det inte mer nu efter alla löften och allt positivt?

Och som om det inte var nog med det så kom Petrus mänskligaste sidor fram. (Joh 18:15-18, 25-27). Han **Förnekade** tre gånger att han ens kände Jesus, fast han så tydligt hade deklarerat att han minsann skulle stå vid Jesu sida vad som än hände. Och när han insåg vad han hade gjort drog han sig tillsammans med de andra lärjungarna tillbaka och gömde sig någonstans för att inte de också skulle riskera att bli fängslade och dödade. Man kan bara ana alla känslostormar de fick gå igenom. Och samtidigt som man tycker synd om honom, är åtminstone jag tacksam att vi ha den nakna skildringen om honom, för det går att känna igen sig. Vi faller, vi orkar inte alltid trots våra föresatser.

Men så vändes allt på påskdagsmorgonen och det blev en stor **Förundran**. Graven var tom, ingen kunde säga hur det gått till, och evangelierna ger oss fyra olika skildringar med olika detaljer, någon pratar om en jordbävning, något annat att änglar rullat undan stenen framför graven. Vi får höra om hur änglar möter kvinnor, ja t o m att Jesus själv pratar med Maria. Och så får lärjungarna budet, han finns inte i graven, vad ska de tro? Och de vågade sig ut ur sitt gömställe för att se. Och de tomma bindlarna i graven talade sitt eget språk, Jesus var inte bortrövad, han hade blivit levande på något annat sätt. Teologerna säger att den tomma graven inte behövdes för Jesus skull, utan för människornas, för att de skulle kunna se och tro. Och att skildringarna är olika styrker berättelsen, för när ögonvittnen berättar ser och kommer man ihåg olika saker.

Och så visar Jesus än en gång sin omsorg om lärjungarna, precis som han hade gjort när han gick omkring, fast han kom på ett annat sätt. Han slog följe med lärjungarna från Emaus, han kom till lärjungarna genom låsta dörrar (Luk 24: 36-47) och **Förklarade** allt som hade hänt. Han gick igenom hela vårt Gamla Testamente för att visa allt som står om Messias, och gav dem redskap för deras fortsatta gärning. När han slog följe med "Emauslärjungarna" (Luk 24:13-35)kände de inte igen honom, men han gav dem tillfälle att berätta om vad som tyngde dem, sedan började han ge dem förklaringar till det som hade hänt, och till slut kände de igen honom. Och en annan av lärjungarna, Tomas som hade svårt att tro fick se såren på Jesus kropp, fick rent konkret förstå att det var Jesus.

Idag vill Jesus komma till oss och förklara. Ibland kan det ske genom möten med andra människor, ibland genom bibelordet, ibland kanske genom tidningar eller media, men han vill möta våra frågor, och våra utgångspunkter och hjälpa oss att tro.

Men Petrus då, vad hände med honom (Joh21: 15-17)? Jo han fick **Förlåtelse** och upprättelse, det kostade på för honom att låta sitt ego stå åt sidan och istället se på Jesus. Men han älskade ju Jesus, han visste egentligen inte hur väl han ville, och ändå så blev det så fel. Men tänk att det uppdrag Jesus tidigare hade gett honom stod fast, han var inte utsparkad, utan fick genom sina egna upplevelser en mycket djupare förståelse för det han skulle gå in i. Och det gäller ju också oss. Vi har så olika erfarenheter och misslyckanden, men tänk när man får del av förlåtelsen, när man upprättas, trots att man inte alltid tycker att man förtjänar det, vilken glädje, vilken nåd, och förmodligen en ännu djupare relation till Jesus.

Och alla de här händelserna, känslorna, mötena ledde så småningom fram till ett uppdrag "**Följ mig**, berätta om mig"(Matt 28:18-20), och då uppfylldes också löftena som Jesus gett innan han dog, om en hjälpare som skulle komma till dem, den helige ande, som skulle berätta om Jesus, som skulle påminna om allt han hade gjort och som skulle utrusta de. Det ledde till en **Förnyelse**, men det är pingstens budskap.

För oss som har facit i hand, är det välkända skildringar, vi kan ha svårt att riktigt förstå hur revolutionerande det egentligen var allt som hände, vilket drama Gud iscensatte runt Jesus, allt från profeternas förutsägelser många år innan Jesus föddes, änglarna, hans budbärare blev synliga, människor blev en del av dramat utan att egentligen förstå det, människor som räknades till de lägsta i samhället fick bära budet om honom, topparna i samhället fick genom sitt agerande bli en del av uppfyllelsen av profetiorna; andra "råkade" bara komma i vägen, andra var utvalda, Och allt för vår skull, för att ge oss ett levande hopp, för att ge oss möjlighet till frälsning. Och därför får vi idag stå vid den tomma graven och glädjas, och låta oss förundras och förnyas. Petrus skriver i sitt första brev 1:3 så här: Välsignad är vår Herre Jesus Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda.

Jag vill be med Paulus, men skriver om det i vi form (Ef 2:16)
Vi ber att Gud i sin härlighets rikedom ska ge kraft och styrka åt vår inre människa genom sin ande, så att Kristus genom tron kan bo i våra hjärtan med kärlek. Lär oss att stå fasta och vara stadigt rotade i honom, så att vi tillsammans med alla de heliga förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi Kärlek som är väldigare än all kunskap så att Hela Guds fullhet uppfyller oss.

AMEN

Bibeltat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se